

Β' τάξη, 6<sup>η</sup> ενότητα, Η ευθύνη για την παιδεία των νέων

[Γραφή του κειμένου κατά "νοηματικά κῶλα"]

ΣΩ: Ἄλλ' ὅμως <b>σύ</b> μὲ <b>φής</b> , ὦ Μέλητε, τοιαῦτα <b>ἐπιτηδεύοντα</b> τοὺς νέους διαφθείρειν;	α-πρότ. μτχ. (τροπική) απρμφ.
Καίτοι <b>ἐπιστάμεθα</b> μὴν δήπου ( <b>ἡμεῖς</b> )	β-πρότ.
<b>τίνες</b> εἰσὶ νέων διαφθοραί·	τίνες (πλάγια ερωτ. πρότ.)
<b>σύ</b> δὲ εἶπέ	γ-πρότ.
εἴ τινα <b>οἴσθα</b> ( <b>σύ</b> ) ὑπ' ἑμοῦ <b>γεγενημένον</b> ἢ ἐξ εὐσεβοῦς ἀνόσιον ἢ ἐκ σώφρονος ὑβριστήν.	εἰ (υποθετική πρότ.) μτχ. (κατηγορηματική)
ΜΕΛ. Ἄλλὰ ναί, μὰ Δί' ἐκείνους <b>οἶδα</b> ( <b>ἐγώ</b> )	δ-πρότ.
οὓς <b>σύ</b> <b>πέπεικας</b> σοὶ πείθεσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς γονεῦσι.	οὓς (αναφορική πρότ.) απρμφ.
ΣΩ. Ὅμολογῶ, περί γε παιδείας· ( <b>ἐγώ</b> )	ε-πρότ.
τοῦτο γὰρ <b>ἴσασι</b> ( <b>οὔτοι</b> ) ἑμοὶ <b>μεμληκός</b> .	στ-πρότ. μτχ. (κατηγορηματική)
Περὶ δὲ ὑγείας τοῖς ἰατροῖς μᾶλλον <b>οἱ ἄνθρωποι</b> πείθονται ἢ τοῖς γονεῦσιν·	ζ-πρότ.
καὶ	
<b>ἐν ταῖς ἐκκλησίαις</b> γε πάντες δήπου <b>οἱ Ἀθηναῖοι</b> τοῖς φρονιμώτατα λέγουσι πείθονται μᾶλλον ἢ τοῖς προσήκουσιν.	η-πρότ. (προσδ. τόπου)
Οὐ γὰρ δὴ καὶ στρατηγούς <b>αἰρεῖσθε</b> , ( <b>ὑμεῖς</b> )	θ-πρότ.
οὓς ἂν <b>ἠγῆσθε</b> ( <b>ὑμεῖς</b> ) περὶ τῶν πολεμικῶν φρονιμωτάτους εἶναι;	οὓς (αναφορική πρότ.) απρμφ.
Οὐκοῦν θαυμαστὸν καὶ τοῦτό σοι <b>δοκεῖ</b> εἶναι, ἐμὲ <b>τούτου ἔνεκα</b> θανάτου ὑπὸ σοῦ διώκεσθαι,	ι-πρότ.  (προσδ. τῆς αἰτίας) απρμφ.
ὅτι <b>περὶ</b> τοῦ μεγίστου <b>ἀγαθοῦ</b> ἄνθρωποις, περὶ παιδείας, βέλτιστος εἶναι ὑπὸ τινων <b>προκρίνομαι</b> ;	ὅτι (αιτιολογική πρότ.) (προσδ. τῆς αναφοράς)  απρμφ.